

ніе, и спорядь нѣкои други особенны забѣлежки: — наша-та тая Българско-Нѣмска Грамматика се представлява като едно оригинално, и наше собствено Съчиненіе. Наистинѣ, ніе се и трудихмы да изложимъ всички-тѣ правила и Грамматическы-тѣ формы, по возможности *на кжсо*, и *ясно-критически*; но въ *сжщность-та* ѹмъ, ніе смыгы черпали и смысе водили отъ най добры-тѣ Нѣмскы Грамматикы, и други подобны Съчиненя.

Правописаніе-то що употребихмы въ тая си Грамматика, е почти сжщо-то, кое-то употребихмы въ Българско-Френска-та си Грамматика, и въ Логика-та си; съ изключеніе само, че изложихмы названя-та на наклоненія-та и на глаголни-тѣ времена, чисто-Български, а не както отъ по преди бѣхъ въ употребленіе Русски-тѣ названія (кое-то и ніе сторихмы при изложеніе-то на Българско-Френска-та си Грамматика). Тукъ впрочемъ ніе смыдлжжи да забѣлежимъ че тжй називаемо-то „Преходящее“ (по Латински Imperfectum, по Френски Imparfait), ніе, водими отъ духъ-тѣ и логическо-то значеніе на туй время въ Нѣмскій языкъ, преведохмы го и изложихмы го съ названіе-то: „*Полвинъ-минжлое время*“ а собственно „*минжлое несложно время*“, както оно въ Българскій Френскій и проч. язици сжществува, Нѣмци-тѣ нѣматъ.